

Sekcja literaturoznawcza

Tekst literacki – jako wieloaspektowa forma komunikacji językowej i jako tekst kultury – jest dla glottodydaktyki cennym przejawem językowej aktywności. Można teksty literackie traktować pragmatycznie – jako materiał językowy. Materiał wyjątkowo bogaty i na różne sposoby użyteczny. Egzemplifikujący nie tylko pełne spektrum zjawisk gramatycznych i leksykalnych, ale pokazujący również te możliwości języka, które w innych tekstach ujawniają się mniej intensywnie, a stanowią o rzeczywistej semantycznej sile i żywotności polszczyzny. Praca z literaturą może wspomagać rozwijanie wszystkich sprawności językowych – czytania, słuchania, mówienia i pisania. Pragmatyczne podejście do literatury nie wyklucza jednak dostrzegania jej pozajęzykowych wymiarów – estetycznego, emocjonalnego, etycznego, duchowego.

Za sprawą literatury w szczególności i wyjątkowo zintensyfikowany sposób doświadczamy świata w jego językowej formie, ale zarazem zyskujemy dostęp do tego wszystkiego, co niesie z sobą językowa komunikacja w swoich najistotniejszych i najgłębszych przejawach. Refleksja nad pożytkami wynikającymi z pojawiania się tekstów literackich na zajęciach z języka polskiego jako obcego powinna być ważną częścią glottodydaktyki. I warto tę refleksję przekładać na praktyczne rozwiązania dydaktyczne.

Ożywienie działalności sekcji literaturoznawczej Stowarzyszenia „Bristol” pozwoliłoby na intensyfikację oraz lepsze skoordynowanie podejmowanych przez nasze środowisko prac i działań związanych z szeroko rozumianą obecnością literatury w procesie glottodydaktycznym. Wszystkich Państwa, zainteresowanych literacką stroną polskiej rzeczywistości, zapraszamy więc do współpracy w ramach działalności sekcji, dzielenia się doświadczeniem i pomysłami, a także współtworzenia rozwiązań i materiałów, które posłużą prezentacji literatury polskiej cudzoziemcom i jednocześnie staną się cennym narzędziem glottodydaktycznym.

Będziemy koncentrować się zwłaszcza na takich zagadnieniach i działaniach, jak:

- sprawdzone sposoby lektury i „otwierania” tekstu literackiego – zarówno klasyczne, jak i nowatorskie;
- propozycje technik prezentacji literatury polskiej na zajęciach z nauczania języka;
- tworzenie listy tekstów ważnych kulturowo i wartościowych w aspekcie glottodydaktycznym;
- adaptacje literackie, np. wersje uproszczone, montaż fragmentów, antologie tematyczne, teksty powiązane etc.;
- współtworzenie skryptów literackich, w których teorie lektury utworu literackiego przyjmą formę praktycznych rozwiązań;
- spotkania robocze w ramach sekcji;
- warsztaty.